

مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل به ایران در عصر صفوی

○ هدا سید حسین زاده

بود. حضور و فعالیت این علماء در این دوره از تاریخ ایران و اینکه انگیزه آنها از مهاجرت از جبل عامل به ایران چه بوده و رابطه آنان با پادشاهان صفوی و پیامد فعالیت آنها بر سر تحول تشیع و اوضاع سیاسی ایران چگونه بوده است؟ پرسش هایی است که علیرغم اهمیت این دوره از تاریخ ایران، تاکنون تحقیق جدی برای پاسخ بانها صورت نگرفته بود. کتاب مهاجرت علمائی شیعه از جبل عامل به ایران در عصر صفوی نگاشته آقای مهدی فرهانی منفرد که در حقیقت رساله کاکشناس ارشد ایشان، بعد از استه تعالیسته تا حد زیاد، به این سمه الات پاسخ دهد.

بکر بودن موضوع و دشواری هایی که به خصوص به لحاظ محدودیت زمانی برای پایان نامه های تحصیلی وجود دارد، دشواری دست یابی به منابع از موانع این تحقیق بوده اند که قدران استاد راهنمای نیز خود بر مشکلات این کار افزوده بود، به خصوص که این استاد، محققی بر جسته و معلمی دلسوی هم چون دکتر عبدالهادی حائری بود که جای خالی او را نمی توان در میان اهل تاریخ ایران پر کرد. با وجود تماشی مشکلات، تحقیق فوق توانست به خوبی به پایان برسد و بتواند به عنوان پژوهشی سودمند، جایگاه ویژه ای برای محققی که در آینده در صدد مطالعه و تحقیق در مورد این موضوع یا موضوع هایی پی رامون آن باشدند به خود اختصاص دهد. مطالب کتاب در پنج «فصل» اصلی مطرح شده است و در آغاز «یشیگفتار» و «دیباچه ای کوتاه قرار دارد که در دیباچه «لهمو پژوهش» و «منابع» مورد استفاده مورد بروز، قرار گرفته اند.

بررسی منابع تحقیق شاید یکی از دشوارترین مراحل کار به نظر آید و از این لحاظ قابل تأمل است. با توجه به موضوع تحقیق که به مهاجرت و نقش علمای جبل عامل در دوره صفویه پرداخته استه طبیعی بود که باید گذشته از منابع دست اول دوره صفویه از منابع سود جسته می شد که به تاریخ تئییم در جبل عامل، چگونگی شکل گیری نهضت علمای شیعه، اندیشه و حرکت های نهضه پرداخته بودند. فراهم آوردن این منابع بسیار دشوار بوده است و حتی زمانی که منابع در دسترس قرار می گرفت توجه به اینکه بیشتر آنها به زبان عربی بودند، بهره جستن از آنها خود ساعتها و حتی روزها وقت می طلبید. هر حال نگاهی هر چند سریع و گذرا به فهرست کتابشناسی منابع و مطالعات عربی و فارسی که در ایالات کتاب آمده استه بیانگر استفاده گسترده ای است که محقق از آنها در کار خود نموده است.

منابع اصلی این پژوهش، نخست کتب رجالی بوده اند که شرح حال منانگ عالم، شمعه اختتامی،

اهمیت دوران حاکمیت صفویان بر ایران بر همگان و به خصوص اهل تاریخ و علاقمندان به این رشته روشن استه اما برای یادآوری، بار دیگر چند مشخصه اصلی حکومت آنها را بر ایران برمی‌شماریم:

- ۱ - تمرکز قدرت و تشکیل حکومت مرکزی و در نتیجه وحدت سرتاسر ایران که پس از فروپاشی حکومت ساسانیان (۲۲۶ م.) از بین رفته بود.

۲ - رشد و شکوفایی ایران در تمامی ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و هنری که ایران را به عنوان کشوری مطرح در زمان خود معرفی کرد.

۳ - سیاست رسمی کردن تشیع در سرتاسر ایران که به شدت از سوی حاکمیت سیاسی صفوی دنبال می‌شد و در حقیقت شیرازه اصلی تشکیل حکومت آنها بر ایران بود و مشخصه باز سلسه صفوی بهشمار می‌رفت.

○ مهاجرت علمای شیعه از جبل
○ تالیف: مهدی فرهانی منفرد
○ ناشر: امیرکبیر، تهران، چاپ سرمنشاء شکل‌گیری قدرت صفویان را باید از زمان شیخ صفی الدین اردبیلی (م ۷۳۵ ق) دانست. در دوره خواجه علی یا علی سیاه پوش (م ۸۰۰ - ۷۹۴ ق) بود که دعوت سری و زیرزمینی صفویان آغاز شد. این نهضت هم‌چنان توسط شیخ جنید (م ۸۵۵ ق) و چانشیانش ادامه داشت تا اینکه با جلوس شاه اسماعیل اول (احکام ۹۰۰ - ۹۰۵ ق) بر تخت سلطنته بنیان رسمی این سلسه

<http://www.elsevier.com/locate/jalgebra>

دوره عصر صفوی

لایق: مهدی فرهادی منفرد



جزءه اثنتان اميركير
لوران: ۳۷۷



اثر علی قلی بیگ جمدار، تاریخ ۱۶۷۰ م

نویسنده دلیل این مهاجرت را به علل «درون مرزی» و «برون مرزی» تقسیم نموده است. در بحث نخست به وضعیت ایران صفوی و نیاز آنان به این علمای مهاجر می‌پردازد... و انگیزه‌های «برون مرزی» را نفوذ و سلطه حکومت سنی مذهب بر شام از جمله ممالیک و امپراتوری عثمانی و آزار شیعیان در این مناطق برمی‌شمارد

برای شرح احوال علمای شیعه جمل عامل از آنها استفاده شده است. آثار تاریخی که به تاریخ و تحولات تشیع در جبل عامل و نهضت‌های آنان در این منطقه می‌پردازد از دیگر منابع این تحقیق هستند که بیشتر منابع عربی زبان نیز در میان همین آثار می‌باشند، و اما منابع دیگر مربوط به تاریخ دوره صفویه در ایران است که مورد استفاده محقق بوده‌اند. شماری از مهم‌ترین این منابع فارسی و عربی به گونه مختصر در بخش معرفی منابع بررسی شده‌اند.

پس از دیاجه، فصل اول که در حقیقت به دو بخش مجزا تقسیم می‌شود به درونمایه‌ها و روند فکری و روند عینی نهضت صفوی که برگرفته از اندیشه تشیع است، پرداخته است. در این فصل نخست به گونه بسیار فشرده سیر تحول تاریخی تشیع از زمان امویان (خلافت ۴۱ - ۱۲۲ ق) در ایران مورد بررسی قرار گرفته است و سپس با اشاره به دوره‌های تاریخی در ایران و چگونگی اندیشه تشیع و جایگاه آن در قدرت‌های سیاسی، به تصوف و همسنگی آن با تشیع و به شرایط ویژه جغرافیایی و بافت اعتقادی - اجتماعی آن‌توانی، صفویان در سده‌های هشتم و نهم هجری قمری دعوت خود را در آنجا گسترش دادند و با فعالیت‌های مستمر خود توانستند گروه بسیاری را در سراسر آسیا ضمیر و سواحل رود فرات تا حلب در زمرة مریبان خود درآورند.

در روند عینی نهضت صفوی که بیشتر وقایع‌نگاری تاریخی است، پیشینه صفویان از پیش از شیخ صفی الدین اردبیلی (م ۷۲۵ ق) تا به تخت نشستن شاه اسماعیل در ۹۰۷ ق مورد بررسی قرار گرفته است. در این بخش چگونگی تبدیل و گسترش طریقت صفوی از یک فرقه ساده صوفیه اما پرطوفدار به صورت بزرگترین نهضت و حرکت سیاسی، اجتماعی با پشتونهای تصوف مورد بررسی قرار گرفته است و فعالیت‌های مستمر و خستگی‌ناپذیر چهار رهبر نخستین طریقت اردبیل، شیخ صفی الدین، صدرالدین موسی (م ۷۹۴ یا ۷۹۵ ق)، خواجه علی سیاه پوش (م ۸۲۰ ق) و شیخ ابراهیم معروف به شیخ شاه (م ۸۵۱ ق)، قرار دارد و پس از آن به بررسی دکرگونی اساسی طریقت صفوی و تبدیل آن به یک حرکت کاملاً سیاسی از شیخ چنید (م ۸۵۵ ق)، شیخ حیدر (م ۸۹۳ ق) تا به تخت نشستن شاه اسماعیل کوچکترین پسر شیخ حیدر امامه می‌یابد.

فصل دوم به «نهضت علمی تشیع در جبل عامل» اختصاص دارد. در این فصل به تاریخ تشیع در جبل عامل که به دهه‌های نخستین سده چهارم هجری قمری می‌پردازد از زمانی که دولت‌های شیعی حمنلیان (حکم ۳۹۴ - ۳۹۴ ق)، آل بویه (حکم ۴۵۲ - ۴۵۲ ق)، فاطمیان (حکم ۵۶۷ - ۵۶۷ ق) در عراق، ایران و برخی از کشورهای شمال آفریقا از جمله مصر قدرت را در دست گرفتند و تشیع فرست یافت تا آزادانه مورد پذیرش مردم قرار گرد و گسترش یابد.

چگونگی گسترش تشیع در جبل عامل و تعریف آن در تمام شام و دوباره محدود شدن آن به دلیل ضعیف شدن یا از بین رفتن دولت‌های شیعی چون آل بویه که توسط سلجوقیان شعبه‌نشین چون دو امیرنشین؛ امارت بنی عمار در طرابلس و امارت بنی عقيل در صور منجر شد از نمونه آن هستند. ظهور ابی‌بیان (حکم ۶۴۸ - ۶۴۸ ق) و ممالیکه ضربه دیگری بود بر تشیع، چرا که آنها برای از بین شیعیان امامی، اسماعیلیه و نصیریه تلاش کردند و سرانجام ممالیک بیشترین ضربه را به تشیع شام وارد آورند اما تشیع علیرغم این فشارها هم چنان پایدار ماند. در مبحث «علل نوام و استمرار تشیع در جبل عامل» به علل این پایداری پرداخته شده است.

زمینه‌های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی نهضت فکری تشیع در جبل عامل که پیش‌واحد فکری آنان شهید اول بود و نتیجه و دستور دان که بعدها در عصر صفویان توسط معتقدان نظریه‌های فقهی وی تکوین یافت و ارتباط وی با خواجه علی مؤید (حکم ۷۸۳ - ۷۸۳ ق) آخرین امیر سلسله سربداران خراسان پایان بخش فصل دوم است.

محقق در فصل سوم به «علل مهاجرت علمای شیعه جبل عامل به ایران» پرداخته است. پس از مباحثت بسیار خواندنی و جالب این فصل سفرنامه شیخ حسن بن عبدالصمد جبعی حارثی

پس از اعمال قدرت توسط دولت صفوی برای رسمیت بخشیدن به مذهب تشیع در ایران، برای پاسخ دادن به پرسش‌های مذهبی مودم، به علمایی نیاز بود که شایستگی و توانایی انجام این وظیفه مهه‌م را داشته باشند. به همین دلیل در دوره زمامداری شاه طهماسب بود که بیشترین مهاجرت این علماء به ایران صورت گرفت

یکی از مباحثت جالب فصل سوم سفرنامه شیخ حسن بن عبدالصمد جبعی حارثی (م ۹۸۴ ق) از نسکردان بر جسته شهید ثانی (م ۹۶۹ ق) و پدر شیخ محمد عاملی مشهور به شیخ بهائی (م ۱۰۳۱ ق) است که مورد بررسی قرار گرفته است



بود (نک: ص ۱۲۲ - ۱۲۵). مباحث فصل چهارم مفصل هستند و شاید بتوان گفت این فصل از کتاب پرازش‌ترین و عمیق‌ترین قسمت کتاب در ارتباط با نوع نگرش و اندیشه‌این علماء و نقش مؤثر آنان در تئیین و مشروعیت بخشیدن به حکومت صفویان است که تأثیر بسیار در روند تاریخ سیاست ایران داشته است.

در آخرین فصل که فصل پنجم است «پادشاهی مهاجرت علمای شیعه جبل عامل به ایران» بررسی شده است، این پیامدها از نقطه نظر سیاسی - رسیدن این علماء به مقام «خاتم‌المجتهدین» و مشروعیت دادن به صفویان و نفوذ آنان در شاهان صفوی و تصدی مناصبی مهم از جمله مقام «صدر» و «شیخ‌الاسلامی» -، مذهبی - رواج شیعی در سرتاسر ایران که قسمی از بار فرهنگی آن بر دوش این علماء بود، علمی و ادبی - پدید آمدن آثار علمی و ادبی و احتجاج مدارس متعدد علوم دینی - مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

در بخش پیوست‌ها نیز به عنوان خاتمه کتاب در فرمان اول و دوم شاه طهماسب مبنی بر دادن فرمان اطاعت از محقق گرگی به تمام شهرها و دانستن وی به عنوان نایب امام غایب است و شاه طهماسب تأکید ورزیده که هر که را او (محقق گرگی) عزل کنند معزول و هر که را او نصب کند منصوب است.

تمامی پنج فصل که بنانها اشاره شد و همچنین دیباچه و معرفی منابع در نهایت اختصار و ایجاد تدوین شده‌اند به گونه‌ای که گاه خواننده تصور می‌کند با نوعی شتاب محقق برای خاتمه بخشیدن به فصل‌ها و در نهایت کتاب مواجه اسه اما با وجود این نیاز از انصاف دور شویم که علیرغم همین موجز بودن ت assumی‌بندی مناسب اجزا و فصل‌ها و تسلط محقق بر زمینه تحقیق موجب شده تا کتاب بتواند به خوبی ارتباط خود را با خواننده حفظ کند و از عهده تفہیم و توضیح موضوع اصلی تحقیق برآید. توضیحات سودمند مؤلف در بخش باداشتها از محسنات کتاب

هستند اما جای دادن باداشتها در پایان هر فصل به جای رسی متلاع فرادران آنها به صورت پاپوشتها در هر صفحه اگرچه خواننده را وارد می‌کند که هر بار با خواندن هر جمله برای یافتن توضیحات یا منابع آن صفحات را ورق زده و به بخش باداشتها مراجعه کند اما همین سبک خود، خاطره و یاد دیگری است از استاد عبدالهادی حائری که همواره این شیوه باداشت‌گذاری را به دانشجویان خود توصیه می‌نمود.

در پایان ذکر چند نکته که به ناشر کتاب بارگیری گردد ضروری است. نخست اینکه مطالب کتاب با قلم ریز یا کوچک حروف‌چینی شده‌اند. این نوع قلم در حقیقت برای پاپوشتها مورد استفاده قرار می‌گیرد نه برای متن اصلی و همین کوچک بودن قلم خود می‌تواند بر استمرار مطالعه کتاب توسط خواننده اثر گذاشته و زودتر از حد معمول او را از مطالعه خسته کند. دیگر اینکه امروز رسی بر این است که نام طراح روی جلد یا منبعی را که برای طرح روی جلد از آن استفاده شده است کتاب طرح در روی جلد یا پشت آن یا در شناسنامه کتاب ذکر می‌کند اما با وجود جستجو در هر گوش و زاویه، کتاب اتری از توضیح درباره طرح روی جلد نیاقیم.

نکته آخر اینکه با توجه به تاریخ بودن موضوع تحقیق تیاز هزار و پانصد نسخه‌ای برای چاپ اول آن موجب شگفتی است در حالی که می‌دانیم امروزه حاکل تیاز برای کتاب سه هزار نسخه است که خود برای جامعه چند میلیونی ما بسیار کم است. با توجه به ارزش و موضوع کتاب و با توجه به قیمت مناسب آن امید است استقبال دانشجویان و محققین تاریخ ایران از این کتاب به تجدید چاپ آن منجر شود تا این طریق دست کم تیاز پایین نخستین چاپ آن جبران شود و برخورد محتاطانه ناشرین در ارتباط با تیاز برای کتاب نیز جای خود را به اطمینان و اعتماد بیشتری می‌برند. کتابهایی با زمینه‌های تحقیق جدید از نوع این کتاب باشد.

(م ۹۸۴ ق) از شاگردان برگسته شهید ثانی (م ۹۶۹ ق) و بر شیخ محمد عاملی مشهور به شیخ بهائی (م ۱۰۳۱ ق) است که مورد بررسی قرار گرفته و فرازهایی از نگاشته‌های وی آمده است که برای شناخت ایران روزگار صفوی بسیار ارزشمند است.

در مبحث علل مهاجرت این علماء در همین فصل، محقق تحلیل ارزشی و خوبی از پدیده مهاجرت علمای جبل عامل به ایران می‌دهد وی دلیل این مهاجرت را به علل «برون مرزی» و «برون مرزی» تقسیم نموده است. در بحث نخست به وضعیت ایران صفوی و نیاز آنان به این علمای مهاجر می‌پردازد. این نیاز نخست از احتیاج به برقراری همگونی فکری و کنترل سور افغانی بیرون دولت صفوی سرچشم می‌گرفت که این خود نیازمند نظامی ممکن بر قوانین بود و با توجه به ماهیت دولت صفوی این قوانین نیز باید برگرفته از مذهب می‌بود. به همین دلیل به فقهانی اگاه و مطلع نیاز بود که بتوانند از عهده این دو امر مهم برآیند. نکته دیگر اینکه پس از شکست شاه اسماعیل در چالدران (۹۲۰ ق) باور معتقدان به او به عنوان مقامی عرفانی درهم ریخت و دیگر رابطه مافوق طبیعی بین شاهان صفوی و پیروان آنها ضعیف شد و به همین دلیل نیاز به تقویت مذهب تشیع بود تا از این طریق دولت صفوی مشروعیت خود را حفظ کند از سوی دیگر کمبود علمای شیعی در ایران برای تعلیم و پاسخ‌گویی به نیاز مردم از دیگر عوامل درون مرزی مهاجرت محسوب می‌شد. انگیزه‌های «برون مرزی» نفوذ و سلطه حکومت سنی مذهب بر شام از جمله ممالیک و امپراطوری عثمانی و آزار شیعیان در این مناطق بود. وجود دولت شیعی مذهب صفویان که امکان ایاز عقیده و تربیت و تبلیغ اعتقادات این علماء و شرایط و جایگاه مناسب برای آنان در ایران را به وجود می‌آورد، از دیگر انگیزه‌هایی بود که این علماء را به ایران جذب می‌کرد.

فصل چهارم به ارزیابی نحوه برخورد و ارتباط مهاجران با حکومت صفوی اختصاص یافته است. دو مبحث برگسته این فصل «سازگاری‌ها و همگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی» و «انسازگاری‌ها و ناهمگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی» است. در بخش نخست به چگونگی تاکید بر نقش فقهی جامع الشرایط در امور حکومتی و توسعه این نقش به ویژه از سوی فقهان علمی پرداخته شده است. این فقهان در حکومت صفوی با لقب‌های «خاتم‌المجتهدین» و «المجتهد الزمانی» نامیده می‌شدند که قدرت و نفوذ بسیاری در جامعه و حتی بر شاه داشتند و نقش مؤثری در مشروعیت بخشیدن به حکومت صفویان ایفا می‌کردند. یکی از برگسته‌ترین

این عالمان محقق گرگی بود که حتی شاه طهماسب امور کشور را به اختیار وی گذاشت و به تمامی شهرها فرمان فرستاد تا از دستورات او اطاعت کند. (نک: ص ۱۰۸) در این فصل تاحدی به جایگاه و اندیشه‌های وی در دوره شاه طهماسب تراویح شده است. دیگر عالم بزرگ این دوره علامه محمدباقر مجتبی (م ۱۰۳۷ ق) بود که از این‌فقرتین علمای عصر صفوی در دوره شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی (حک: ص ۱۱۳۵ ق) قلمداد می‌شود. وی نیز از تبار علمای جبل عامل بوده است. در این بخش دو بحث مهم خراج و نماز جمعه در دوره غیبت امام غایب و چگونگی برخورد با این دو امر مهم مورد بررسی قرار گرفته است.

بخش ناسازگاری‌ها و ناهمگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی به مخالفت علمای شیعه جبل عامل با حکومت صفویان و مواضع آنها در برابر این حکومت پرداخته است. در این بخش می‌خواهیم که گروهی از این علماء علیرغم فشار در منطقه خود هیچ‌گاه به ایران سفر نکرند که از آن میان از شهید ثانی نام برد و گروه دیگری نیز که به ایران آمدند پس از چندی به نوعی از ایران رفتند که شیخ حسین بن عبدالصمد حائری یکی از آنان بود و حتی پسر وی شیخ بهائی، عالم بزرگ این دوره علیرغم مقام و منزلت خاصی که داشت از اقامت در ایران ناراضی